

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med lovforslaget er navnlig at gennemføre EF's 1. direktiv af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om kreditinstitutter (77/780/EØF), for så vidt angår andelskasser. Dette kræver en række ændringer af bank- og sparekasseloven og lov om visse spare- og udlånsvirksomheder. Disse ændringer bygger på en betænkning, som udvalget om andelskasser afgav i maj 1984.

2. Endvidere foreslås en række mere tekniske ændringer i bank- og sparekasseloven, lov om visse kreditinstitutter, lov om Københavns Fondsbørs, lov om en værdipapircentral og lov om investeringsforeninger.

Direktivet om kreditinstitutter, der er udstedt med hjemmel i EØF-traktatens art. 57, stk. 2, blev meddelt medlemsstaterne den 15. december 1977 og er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 322 af 17. december 1977, s. 30-37. Direktivet er optrykt som bilag 2 til nærværende lovforslag.

Direktivet blev for banker og sparekasser gennemført ved lov nr. 177 af 14. maj 1980 og for visse kreditinstitutter ved lov nr. 178 af 14. maj 1980. I henhold til art. 2, stk. 5 og 6, i direktivet havde Danmark mulighed for at udsætte gennemførelsen af direktivet helt eller delvist indtil december 1985, for så vidt angår visse grupper eller typer af kreditinstitutter.

Danmark udnyttede denne mulighed, for så vidt angår andelskasser og bankiervirksomhed.

3. Direktivets sigte er at opstille visse mindstekrav for at udøve virksomhed som kreditinstitut for herigennem at beskytte investorerne.

En konsekvens af direktivet og af lovforslaget vil være, at al erhvervsvirksomhed, der består i at få overladt andres pengemidler i form af indlån fra en videre kreds, nu er undergivet lovregulering.

4. Industriministeren nedsatte i efteråret 1980 et udvalg, andelskasseudvalget, der fik til opgave på baggrund af direktivet at udarbejde forslag til æn-

dringer i den danske lovgivning, for så vidt angår andelskasser. Disse gennemgås nedenfor i pkt. 5-9.

5. Andelskasseudvalget skulle udarbejde udkast til gennemførelsen af direktivet. Det skulle herunder overveje, om der skulle åbnes mulighed for en såkaldt Rabo-ordning. Herved forstås en ordning, hvor flere pengeinstitutter under ét i fællesskab skal opfylde de bestemmelser, der gælder for virksomhed som pengeinstitut. En sådan ordning kendes navnlig i Nederlandene. Danske andelskasser havde inden nedsættelsen af andelskasseudvalget udtrykt ønske om, at der blev udarbejdet en tilsvarende ordning i Danmark.

6. Direktivet åbner i artikel 2, stk. 4 a), mulighed for etablering af en Rabo-ordning for kreditinstitutter, som bestod ved direktivets meddelelse (d.v.s. 15. december 1977), og som på dette tidspunkt varit var tilsluttet et centralorgan, der kontrollerede dem. Direktivet stiller dog visse betingelser for Rabo-ordningen: (1) centralorganet og de tilsluttede institutter skal hæfte solidarisk, eller de tilsluttede institutters forpligtelser garanteres fuldt ud af centralorganet; (2) centralorganets og samtlige tilsluttede institutters solvens og likviditet kontrolleres i deres helhed på grundlag af koncernregnskaber; (3) centralorganets ledelse er bemyndiget til at give instrukser til de tilsluttede institutters ledelse.

7. Andelskasseudvalget afgav i maj 1984 en betænkning om »Lovgivning om andelskasser« (nr. 1002/1984). Heri foreslog udvalget, at direktivet gennemføres ved, at andelskasserne omfattes af bank- og sparekasseloven. Det blev foreslået, at der indsættes særlige regler dels om andelskasser og dels om pengeinstitutters mulighed for at danne sammenslutninger af pengeinstitutter (Rabo-ordninger).

8. Andelskasseudvalgets betænkning har været forelagt samtlige ministerier, Foreningen Danske Andelskasser, Foreningen De Samvirkende Andelskasser, Fælleskasserne, Den Danske Bankforening, Danmarks Sparekasseforening, Danmarks